

На основу члана 199. став 6. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС”, број 107/05),

Министар здравља доноси

**ПРАВИЛНИК
О НАЧИНУ, ПОСТУПКУ И УСЛОВИМА ЗА ОБАВЉАЊЕ ДОПУНСКОГ
РАДА ЗДРАВСТВЕНИХ РАДНИКА У ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ ИЛИ
ПРИВАТНОЈ ПРАКСИ**

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником уређује се начин, поступак и услови, као и друга питања од значаја за организовање и обављање допунског рада здравствених радника у здравственој установи или другом облику здравствене службе (у даљем тексту: приватна пракса).

Члан 2.

Здравствени радник запослен у здравственој установи и приватној пракси, који ради пуно радно време, може обављати одређене послове здравствене делатности из своје струке код свог послодавца, односно код другог послодавца, ван редовног радног времена (у даљем тексту: допунски рад), закључивањем уговора о допунском раду са директором здравствене установе, односно оснивачем приватне праксе.

Уговор о допунском раду може се закључити:

- 1) за пружање здравствених услуга које нису обухваћене обавезним здравственим осигурањем у погледу садржаја, обима и стандарда, односно за здравствене услуге које се не остварују у складу са начином и поступком остваривања права из обавезног здравственог осигурања;
- 2) за пружање здравствених услуга које здравствена установа пружа за потребе организације обавезног здравственог осигурања, а за које не може на друкчији начин да обезбеди одговарајуће здравствене раднике;
- 3) за пружање здравствених услуга које здравствена установа пружа за потребе лица која немају својство осигураног лица у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање.

Здравствена установа, односно приватна пракса дужна је да организује допунски рад у складу са законом којим се уређује здравствена заштита и овим правилником.

Члан 3.

Здравствена установа, односно приватна пракса може да организује допунски рад за пружање здравствених услуга или медицинских поступака (у даљем тексту: здравствене услуге), односно за обављање одређених послова здравствене делатности који спадају у делатност здравствене установе, односно приватне праксе у складу са решењем о испуњености услова за обављање здравствене делатности, односно одређених послова здравствене делатности.

II. НАЧИН, ПОСТУПАК И УСЛОВИ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДОПУНСКОГ РАДА

План допунског рада

Члан 4.

Здравствена установа, односно приватна пракса може да организује допунски рад здравствених радника запослених у тој здравственој установи, односно приватној пракси на основу Плана допунског рада (у даљем тексту: План).

План из става 1. овог члана доноси директор здравствене установе на предлог стручног савета здравствене установе, односно оснивач приватне праксе.

Утврђивање услова, циљева и задатака за организовање допунског рада

Члан 5.

За здравствену установу из Плана мреже здравствених установа који доноси Влада (у даљем тексту: План мреже) министарство надлежно за послове здравља (у даљем тексту: Министарство) утврђује да ли здравствена установа испуњава законом и овим правилником прописане услове за организовање допунског рада, односно за остваривање циљева и задатака организовања допунског рада.

Ако Министарство у поступку утврђивања испуњености услова за обављање допунског рада утврди да се Планом из члана 4. овог правилника не обезбеђује остваривање законом утврђених циљева и задатака, указаће установи на уочене недостатке и одредиће јој рок за испуњење тих услова.

Здравствена установа из става 1. овог члана може отпочети са обављањем допунског рада када Министарство утврди да за то испуњава прописане услове.

Контролу испуњености услова здравствене установе из става 1. овог члана за обављање допунског рада Министарство врши сваких 12 месеци.

Достављање Плана Министарству

Члан 6.

Здравствена установа из члана 5. овог правилника доставља Министарству захтев за утврђивање испуњености услова за обављање допунског рада на Обрасцу 1.

Уз захтев из става 1. овог члана здравствена установа подноси и:

- 1) План (Део А, Део Б, Део В и Део Г) на Обрасцима 2-5;
- 2) извод из статута здравствене установе о делатности коју обавља, односно решење Министарства о испуњености услова за обављање здравствене делатности;
- 3) извод из акта о унутрашњој организацији и систематизацији послова који се односи на унутрашњу организацију;
- 4) план рада за текућу годину у коме су утврђене здравствене услуге уговорене са Републичким заводом, са мишљењем института, односно завода за јавно здравље, као и оценом филијале Републичког завода;
- 5) извештај о извршењу плана рада за претходну годину у складу са прописима о обавезном здравственом осигурању, са мишљењем института, односно завода за јавно здравље и оценом филијале Републичког завода;
- 6) мере извршења здравствених услуга које се пружају осигураним лицима, а које се сачињавају на основу извештаја из тачке 5. овог става, на Обрасцима 6-8;
- 7) податке о листама чекања и податке о листама заказивања на Обрасцима 9 и 10;
- 8) податке о радном времену (сменски рад, дежурство и др.) на Обрасцу 11.

Обрасци 1-11 из ст. 1. и 2. овог члана одштампани су уз овај правилник и чине његов саставни део.

Захтев из става 1. и подаци из става 2. овог члана подносе се у писменом и електронском облику.

Садржај Плана

Члан 7.

План из члана 4. овог правилника садржи:

- 1) Део А – Здравствене услуге које ће се обављати организовањем допунског рада;
- 2) Део Б – Организацију здравствене установе, односно приватне праксе за обављање допунског рада;
- 3) Део В – Списак здравствених радника који ће се ангажовати по основу допунског рада;
- 4) Део Г – Финансијске показатеље за организовање допунског рада.

Део А – Здравствене услуге
које ће се обављати организовање допунског рада

Члан 8.

Део А – Здравствене услуге које ће се обављати организовањем допунског рада – садржи детаљан опис здравствених услуга, односно здравствене заштите које ће се обављати организовањем допунског рада.

Члан 9.

Здравствена установа из члана 5. овог правилника која има закључен уговор са Републичким заводом о пружању здравствене заштите на терет средстава обавезног здравственог осигурања може организовањем допунског рада да обавља оне здравствене услуге, односно здравствену заштиту која се не обезбеђује из средстава обавезног здравственог осигурања у складу са законом којим се уређује обавезно здравствено осигурање и прописима донетим за спровођење тог закона, као и у складу са овим правилником, и то:

1) медицинска испитивања ради утврђивања здравственог стања, телесног оштећења и инвалидности у поступцима код надлежног органа, осим испитивања по упуту стручно-медицинског органа у поступку остваривања права из здравственог осигурања, односно ради остваривања одређених права код других органа и организација;

2) здравствене прегледе ради уписа у средње школе, високошколске установе и на курсеве, добијање уверења о здравственој способности за заснивање радног односа, односно добијање других дозвола за рад, за бављење рекреацијом и спортом;

3) утврђивање здравственог стања осигураног лица по захтеву других органа, односно које се не остварује по захтеву стручно-медицинских органа у поступку у складу са овим законом (код осигуравајућих друштава, судова, у кривичном и преткривичном поступку, код издавања потврда за возаче моторних возила, утврђивања здравствене способности по предлогу послодавца, мера у вези са заштитом на раду итд.);

4) специфичну здравствену заштиту запослених као друштвену бригу за здравље на нивоу послодавца у складу са законом, с обзиром да специфичну здравствену заштиту обезбеђује послодавац из својих средстава;

5) коришћење здравствене заштите у супротности са начином и поступком остваривања здравствене заштите који је прописан законом којим се уређује здравствено осигурање и прописима донетим за спровођење тог закона;

6) обезбеђење личног комфора и посебне удобности, односно смештаја и личне неге у стационарној здравственој установи, односно смештај у једнокреветну или двокреветну болничку собу са посебним купатилом, као и телевизором, телефоном и другим ванстандардним условима смештаја, а који није медицински неопходан или се врши на лични захтев;

7) пружање здравствене услуге или медицинског поступка ангажовањем одређеног здравственог радника, односно тима здравствених радника на основу личног захтева пацијента или чланова његове породице, односно законских заступника пацијента;

8) здравствену заштиту која је повезана са лечењем акутног пијанства;

9) козметичке хируршке процедуре које имају за циљ да побољшају спољашњи изглед без успостављања и враћања телесне функције, као и вршење хируршких естетских корекција органа и делова тела, осим за: корекције урођених anomalija које проузрокују функционалне сметње, естетске реконструкције дојке које су настале након мастектомије и естетске корекције након тешких повреда, односно болести које су неопходне за успостављање битних функција органа и делова тела;

10) прекид трудноће из немедицинских разлога;

11) необавезне имунизације и имунизације које су везане за путовање у иностранство или за обављање одређеног посла;

12) стоматолошке услуге које нису утврђене као право из обавезног здравственог осигурања у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање и прописима донетим за спровођење тог закона;

13) дијагностику и лечење сексуалне дисфункције или сексуалне неадекватности, укључујући импотенцију, здравствене услуге, лекове и медицинско-техничка помагала која су везана за промену пола и реверзија претходне добровољне хируршке стерилизације;

14) хируршки или инвазивни третман (укључујући гастични балон) који се односи на редукцију телесне тежине, осим ако су медицински неопходни, дијететски савети и програм губитка телесне тежине код лица старијих од 15 година живота, изузев предлагања дијететске исхране код новооткривених болесника са шећерном болешћу и болесника са терминалном бубрежном инсуфицијенцијом;

15) методе и поступке алтернативне, комплементарне или традиционалне медицине;

16) прегледе и лечење професионалних и аматерских спортиста који нису утврђени као право из обавезног здравственог осигурања, односно програме медицине спорта који имају за циљ побољшање спортске способности;

17) радијалну кератотомију или било коју другу хируршку процедуру за побољшање вида уколико се вид не може адекватно побољшати коришћењем наочара или контактних сочива;

18) санитетски превоз и хитан ваздушни саобраћај у случајевима који се не обезбеђују из средстава обавезног здравственог осигурања;

19) хидротерапију, терапију хипнозом, електрохипнозу, електрослип терапију, електронаркозу и наркосинтезу;

20) психолошко саветовање које се односи на промену понашања, третман лоших породичних и радних односа и неспособност памћења и учења;

21) дуготрајну негу и кућну негу, као и негу у здравственој установи која се превасходно пружа с циљем уобичајене личне неге и опоравка, односно ради старања и помоћи при дневним животним активностима, као што су помоћ при ходу, смештање и устајање из кревета, купање, облачење, спремање хране, надзор над узимањем лекова, и која нема за циљ дијагностику, терапију или рехабилитацију због болести или повреде;

22) уградњу медицинско-техничких помагала и имплантата који су преко стандарда функционалности који је медицински неопходан за третман болести или повреде;

23) лечење компликација које су последица здравствених услуга које се не обезбеђују из средстава обавезног здравственог осигурања, у складу са законом којим се уређује обавезно здравствено осигурање;

24) друге врсте здравствених услуга које нису утврђене као право из обавезног здравственог осигурања, у складу са општим актима Републичког завода, односно здравствену заштиту која се обезбеђује закључивањем уговора о добровољном здравственом осигурању у складу са прописима којима се уређује добровољно здравствено осигурање.

Члан 10.

Здравствене услуге: у области дијагностике и лечења које су у фази истраживања, односно експеримента; лечење уз примену лекова и медицинских средстава који су у фази клиничких испитивања; дијагностика, лечење и рехабилитација, лекови и медицинско-техничка помагала који се не примењују у складу са прихваћеним стандардима медицинске, стоматолошке и фармацеутске праксе, не могу се пружати у оквиру допунског рада.

Члан 11.

Обавезно осигураним лицима по прописима о обавезном здравственом осигурању, као и лицима која имају закључен уговор о добровољном здравственом осигурању по прописима којима се уређује добровољно здравствено осигурање, у здравственој установи из члана 5. овог правилника која је закључила уговор са Републичким заводом о пружању здравствене заштите на терет средстава обавезног здравственог осигурања, могу се наплаћивати само здравствене услуге из члана 9. овог правилника, под условом да се пружају организовањем допунског рада у тој здравственој установи.

Део Б – Организација здравствене установе, односно приватне праксе за обављање допунског рада

Члан 12.

Део Б – Организација здравствене установе, односно приватне праксе за обављање допунског рада – садржи податке о организацији рада служби, односно организационих делова здравствене установе, односно приватне праксе за обављање здравствених услуга организовањем допунског рада, и то:

1) списак служби, односно организационих делова у којима ће се пружати здравствене услуге организовањем допунског рада;

2) време у коме ће се пружати здравствене услуге организовањем допунског рада (дани у седмици, односно месецу, радно време одређене службе, односно организационог дела, време по ангажованом здравственом раднику, односно тиму здравствених радника који пружа здравствену услугу);

- 3) начин заказивања пријема пацијената и место пријема пацијената;
- 4) други битни подаци за организовање допунског рада.

Члан 13.

Здравствена установа из члана 5. овог правилника која има закључен уговор са Републичким заводом о пружању здравствене заштите на терет средстава обавезног здравственог осигурања, допунски рад може организовати за капацитете у погледу простора, опреме и кадра, као и за време за које није закључен уговор са Републичким заводом, односно на начин и под условима да пружање здравствених услуга организовањем допунског рада не утиче на извршавање уговорних обавеза према Републичком заводу и остваривању права осигураних лица из обавезног здравственог осигурања.

Део В – Списак здравствених радника који ће бити ангажовани организовањем допунског рада

Члан 14.

Део В – Списак здравствених радника који ће бити ангажовани организовањем допунског рада садржи:

- 1) име, презиме и матични број здравственог радника;
- 2) специјализацију, ужу специјализацију;
- 3) ангажовани тим здравствених радника за поједине врсте здравствених услуга;
- 4) врсте здравствених услуга које ће појединачни здравствени радник, односно тим здравствених радника обављати;
- 5) распоред радног времена одређеног здравственог радника, односно тима здравствених радника (дан у седмици, односно месецу, број сати, радно време).

Део Г – Финансијски показатељи за организовање допунског рада

Члан 15.

Део Г – Финансијски показатељи за организовање допунског рада садрже податке о:

- 1) планираном броју здравствених услуга које ће се обављати организовањем допунског рада у року од 12 месеци, као и по здравственом раднику или тиму здравствених радника;
- 2) цени појединачне здравствене услуге, структури, односно елементима цене укључујући и износ амортизације основних средстава;

- 3) износу накнаде за обављени рад који ће се исплаћивати здравственом раднику;
- 4) плану прихода и расхода средстава остварених организовањем допунског рада;
- 5) начину расподеле, односно намени коришћења вишка прихода над расходима.

III. ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Уговор о допунском раду

Члан 16.

Здравствени радник може да закључи само један уговор о допунском раду са својим послодавцем, односно са другим послодавцем, у складу са законом којим се уређује здравствена заштита и овим правилником.

Уговор из става 1. овог члана закључује директор здравствене установе, односно оснивач приватне праксе и здравствени радник.

Уговор о допунском раду закључује се у писменом облику и садржи: врсту, начин, време трајања посла, висину и начин утврђивања накнаде за рад, обвезника уплате утврђене накнаде за пружену здравствену услугу, у складу са законом.

Уговор о допунском раду са здравственим радником закључује се на време од 12 месеци.

Дужина обављања допунског рада

Члан 17.

Запослени здравствени радник који обавља послове по основу уговора о допунском раду из члана 2. овог правилника може обављати те послове у укупном времену које не може бити дуже од једне трећине пуног радног времена, за одређени број пацијената, односно здравствених услуга или медицинских поступака.

Рад са непуним радним временом

Члан 18.

Здравствени радник који је засновао радни однос са непуним радним временом код једног послодавца, а за остатак радног времена заснује радни однос код другог послодавца и на тај начин оствари пуно радно време у складу са законом којим се уређује рад, може закључити само један уговор о

допунском раду са једним од послодавца код којих ради непуно радно време или код другог послодавца, под условима прописаним законом којим се уређује здравствена заштита и овим правилником.

У случају из става 1. овог члана, претходну сагласност из члана 19. овог правилника, здравствени радник који је засновао радни однос са непуним радним временом тражи од једног послодавца са којим је засновао радни однос са непуним радним временом.

Здравствени радник из става 1. овог члана који је закључио уговор о допунском раду са другим послодавцем са којим нема закључен уговор о раду са непуним радним временом, дужан је да обавести оног послодавца који му није дао претходну сагласност за закључивање уговора о допунском раду.

Претходна сагласност за обављање допунског рада код другог послодавца

Члан 19.

Здравствени радник из члана 2. став 1. овог правилника, по претходно прибављеној сагласности стручног савета и директора здравствене установе, односно оснивача приватне праксе у којој је запослен, може закључити само један уговор о допунском раду са другим послодавцем.

Претходну сагласност из става 1. овог члана стручни савет и директор здравствене установе могу дати само под условом да рад здравственог радника ван редовног радног времена за који се закључује уговор о допунском раду, не утиче на организацију рада појединачних делова здравствене установе или здравствене установе у целини, односно приватне праксе, као и да не утиче на извршење обавеза утврђених уговором о раду.

Плаћање здравствених услуга

Члан 20.

Пацијент коме је пружена здравствена услуга организовањем допунског рада за пружену здравствену услугу плаћа утврђену накнаду, о чему здравствена установа, односно приватна пракса пацијенту издаје рачун, у складу са законом.

За пружену здравствену услугу организовањем допунског рада у здравственој установи, односно приватној пракси трошкови или део тих трошкова може се накнадити у складу са прописима којима се уређује добровољно здравствено осигурање.

За здравствене услуге које се пружају организовањем допунског рада из члана 2. став 2. тачка 2) овог правилника, здравственој установи која има закључен уговор о пружању здравствене заштите из средстава обавезног здравственог осигурања, средства обезбеђује Републички завод.

Здравствена установа у државној својини исплаћује здравственом раднику уговорену накнаду из става 1. овог члана од накнаде коју је пацијент платио здравственој установи.

Здравствена установа у државној својини исплаћује здравственом раднику висину утврђене накнаде из средстава здравственог осигурања када се ти послови у здравственој установи обављају за потребе осигураних лица, на основу уговора о пружању здравствене заштите закљученог између здравствене установе и Републичког завода, у складу са чланом 2. став 2. тачка 2) овог правилника.

Приватна пракса исплаћује здравственом раднику уговорену накнаду из става 1. овог члана од накнаде коју је пацијент платио приватној пракси.

Вођење евиденције о закљученим уговорима о допунском раду

Члан 21.

Здравствена установа, односно приватна пракса води евиденцију о закљученим уговорима из члана 2. став 2, чл. 16. и 18. овог правилника, у складу са законом.

Евиденције из става 1. овог члана здравствена установа води за сваког здравственог радника који има закључен уговор о допунском раду са својим или другим послодавцем.

Један примерак оригинала уговора о допунском раду здравствена установа, односно приватна пракса доставља Министарству здравља у року од осам дана од дана закључења уговора.

Давање информација о организовању допунског рада

Члан 22.

Здравствена установа, односно приватна пракса дужна је да пацијенту пружи потпуне информације о начину и поступку пружања здравствених услуга организовањем допунског рада, као и да на видним местима у здравственој установи истакне обавештење о могућностима и начину пружања здравствене заштите пацијентима ван редовног радног времена здравствених радника, као и ценама здравствених услуга које се пружају допунским радом.

IV. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 23.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивању у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број: 110-00-212/2008-03
У Београду, 20. новембра 2008. године

МИНИСТАР
проф. др Томица Милосављевић